

ABONAMENTS

Barcelona i zones properes	10.00
Catalunya i territoris de la República	12.00
Altres zones properes	15.00
Altres zones properes	18.00
Altres zones properes	20.00

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 539, pral.—Tel. 11430

BARCELONA

TALLERS D'IMPRESSA: BARBARA, 11 i 13.—TELEFON 19003

ELS DIPUTATS ANGELOS
HOSTES DE BARCELONA
ANIRAN A TEROL... SENSE
SORTIR DE L'ESPANYA
REPUBLICANA!

Els conflictes socials a França El Govern--din M. Chautemps--fa una crida a patrons i obrers per a la creació d'un Codi de Pau

Per a obtenir-ho, el Govern no vacillarà a comprometre tota la seva responsabilitat

París, 6. — El senyor Chautemps ha fet unes declaracions als periodistes en les quals ha dit que la situació especial creada pels conflictes socials plantejats és perillosa per a la prosperitat i seguretat de França, i que, per tant, el Govern no pot admetre que la situació duri.

“El Govern — ha afegit — fa una crida als representants obrers i patronals per tal que s'avinquin a celebrar una entrevista sota els auspicis del Govern en la qual s'arribi a la conciliació de tots dos costats i a un compromís de respectar-los. D'aquesta

forma es crearà un veritable Codi de Pau, al qual el Govern donarà caràcter de llei. Després caldrà que tots els ciutadans s'incrustin davant la llei.

“Per a obtenir aquest resultat, el Govern no vacillarà a comprometre tota la seva responsabilitat.” — Fabra.

UNA EMISSORA DE TELEVISIÓ

París, 6. — Acaba d'ésser instal·lat al dalt de la Torre Eiffel un equip de televisió, amb la qual cosa França se situa al primer lloc del món en matèria d'estacions emissores de televisió. — Fabra.

Les relacions entre la Generalitat i el Govern Central

Una admonició del conseller de Governació a un diari local

Anit passada el conseller de Governació i Assistència Social, senyor Antoni Maria Sbert, va rebre els periodistes que fan Informació a la Conselleria de Governació, i els va fer les següents manifestacions:

—Un periòdic d'historial neutre i moderat— va començar dient— i poc afecte en la seva història política a les llibertats de Catalunya, avui alliberat d'aquelles velles influències, ha publicat, però, un editorial antitòic, perquè sembla que tracta d'emmetzinar les relacions entre el Govern de la Generalitat i el de la República, i perquè, a més, és injust, conté falses imputacions i impropis censures a la gestió del Govern de Catalunya en matèria de proveïments, en la qual han intervingut tant factors contradictoris alguns dels quals estan fora dels ressorts i dels recursos de la Generalitat i són prou coneguts de l'opinió pública.

Això m'ha obligat —va acabar— a fer un requeriment a l'esmentat diari per tal que tingui especial cura d'evitar tot el que pugui dificultar la col·laboració entre els dos Governos, que és i ha de continuar essent sostinguda amb plena cordialitat.

PROBLEMES DEL CAMP VII

Les Junes Municipals Agràries

L'aplicació de les lleis en matèria de política agrària escau de fer-la, en cada terme municipal, a les Junes Municipals Agràries. La seva funció, però, no és executiva. Val a dir, malgrat tot, que la creació d'aquests organismes vingui un xic amb retard. Com hi vingui, igualment, la del Consell d'Agricultura. Car la situació cada vegada més greu del camp català reclamava una ordenació assequada, que vingues a normalitzar allò que l'excitació popular havia desarticulat. Hom posteriorment ha dit que les Junes Agràries s'executien en les seves funcions. I cal que les coses restin en el seu lloc.

Finim el nostre article anterior amb un esment a les clàssiques consignes: “La terra és de qui la treballa”, fou el crit de batalla de les organitzacions camperoles. I, fideles a la consigna, els camperols i els que no ho eren, es llançaren els primers dies de la revolució a l'ocupació de terres. L'ocupació s'intensificà d'una manera preferent sobre aquelles terres l'extensió de les quals i la qualitat de llur conreu, prometen un major rendiment i guany. I assolí tan greus proporcions l'ocupació, que conreadors que a canvi de constants sacrificis i de treballs interminables havien aconseguit de fer-se amb petites propietats, sense atinar si es tractava o no d'elements contraris al règim, foren desposseïts de la terra. Per sort de tots i en interès de la mateixa agricultura ha estat rectificat aquest procediment.

Quan es diu que la terra és de qui la treballa, entenen nosaltres que es vol dir: reconèixer una situació de dret als qui l'han vinguda treballant any rera any. De fet, però, en el cas que esmentem, no s'interpreta degudament, car, per a atorgar un dret a treballadors mancats de terra, es cometia un atropellament a altres treballadors per als quals tots els respectes seran pocs si no oblidem que han estat i són el puntal de la riquesa agrícola de Catalunya.

No és ocasió ni temps de parlar de culpabilitats. És més aviat hora de decidir-nos a actuar sota les normes d'una justícia democràtica, mirant de donar al camp i als camperols la màxima garantia. I en aquesta tasca reconstitutiva, aliberradora, han de jugar-hi un paper important les Junes Municipals Agràries.

Les lleis que el Govern de Catalunya ha vingut promulgant tendeixen a la normalització del camp. Cap de les organitzacions populars que el recolzen, en l'interès suprem de guanyar la guerra, pot negligir el deure d'aquesta col·laboració franca i lleial. Els camins d'una major independència econòmica del nostre país, admet d'una independència espiritual, són curulls de possibilitats. Cap més país no pot, com el nostre, oferir aquesta penyor. Fora s'indica, doncs, mullar var aquestes possibilitats. Ningú no hi té dubtes. I menys que ningú, les Junes Municipals Agràries, amb interpretacions gràtuites o capricioses de les lleis que permeten la realització d'aquelles reivindicacions camperoles, per la conquesta de les quals tant s'ha vingut lluitant.

Cal, doncs, que s'imposi aquest esperit de justícia i comprensió, com a norma de l'actuació de les Junes Municipals Agràries. I cal també que els representants que hi figuren no oblidin que han de treballar en profit de l'interès general i no d'una organització determinada. No és informem que han d'ometre han d'implantar-se en el sentit no de la justícia i que, per tant, ha de bandejar-se tota tendència partidista. Fent-ho així serà possible que les consignes llançades no es prostitueixin, i, en definitiva, la terra, en el règim d'ocupació, acomplirà la missió econòmica que la guerra li encomana i s'evitarà ensenys que es lesionin interessos que són mereixedors de tot respecte.

Depèn, tot plegat, de la rectitud de la nostra pròpia conducta. Jo no puc creure que en els moments que vivim ens hem autopsit les seves convencions programàtiques a les necessitats generals. Pagaríem d'egoïsmes, de mals patriotes, si oblidéssim que la classe camperola, constituïda de petits propietaris, assuorers, arrendataris, és la que més ha contribuït a la implantació del règim democràtic. I que ningú no té dret a lesionar-la. Si s'han comès abusos han de reparar-se. No es pot admetre que es desposseïxi violentament d'una terra el pagès que ha vingut menant-la de generació en generació. Ni admetre el pretext d'una suposada —i no confirmada— hostilitat a la causa. Car per la seva cultura deficient el pagès ha estat el qui més ha patit l'escament.

Heus ací el que han de tenir en compte les Junes Municipals Agràries. Com no han d'oblidar tampoc que la seva funció és informativa i no executiva. Interessa així per al millor prestigi de l'obra social a realitzar en política agrària, i en definitiva, perquè l'èxit de les consignes llançades no es vegi entorbidat per passions egoïstes, tothora perjudicials i perniciosos a l'interès comú.

J. CID I MULET

ACCIDENT AUTOMOBILISTA A BESANÇON

Besançon, 6. — Per haver estat arrossegat per una allau de neu, un autocar que transportava una trentena de viatgers s'ha esclafat contra un arbre. Hi ha dotze ferits, dels quals un està en estat greu. — Fabra.

A Acció Catalana Republicana de Mataró Visita del Consell Executiu del Partit

Abans d'ahir, a la nit, visitaren l'entitat d'Acció Catalana Republicana de Mataró, en nom del Consell Executiu del Partit, els senyors Lluís Nicolau d'Oliver, Eduard Ragasol, Ramon Peipoch i Rafael Tassís. Els esperaven els components de la Junta d'aquella entitat, presidits pel Conseller Regidor de Finances de l'Ajuntament mataroní, Joan Rabat, i entre els quals hi havia els senyors Canyars, Andreu, Gaspar Duran, Balasch, Mateu Pou i altres. Després d'un sopar íntim, els visitants es traslladaren al local de l'entitat d'A. C. R., on s'havien reunit gran nombre de socis i representacions de les delegacions i centres del partit a la comarca del Maresme. Entre els assistents a la reunió recordem els senyors Xampeny, de Caldes d'Estriach; Fors, de Canet de Mar; Fontrodona, de Malgrat; Puig i Planes, de Vilassar de Dalt; Blai Simon, de Calella, i molts altres delegats de les entitats comarcals.

Dirigi la paraula als reunits el senyor Rabat, el qual recordà l'història d'A. C. R. a Mataró.

Eduard Ragasol contestà a la salutació del President de l'entitat de Mataró, i féu una història breu i emocionada de l'actuació del partit durant els mesos que han passat d'ençà del 19 de juliol del 1936. Els homes que han quedat a Catalunya i que mantenen, en les trinxeres del front o en els llocs de govern i de responsabilitat, els ideals d'Acció Catalana, serveixen la pàtria amb aquella fidelitat i aquell esperit de sacrifici que han mantingut el partit durant tants d'anys.

A continuació Lluís Nicolau d'Oliver, acollit amb una ovació a peti dret per la concurrència, evocà els ideals del partit i el seu historial. En aquesta guerra, Acció Catalana Republicana ven com les forces que sempre ha combatut cauen vençudes, i col·labora amb entusiasme en aquesta nostra Catalunya democràtica que amb l'esforç d'avui es va forjant. Al nostre entorn, afeix, veig rostres coneguts de molts anys; amics que ens heu ajudat en totes les hores i que han salvat dignament el prestigi del partit i la perennitat dels seus ideals en les corporacions municipals. A ells, que són els punts més fermes d'Acció Catalana, saludo avui, i els encoratjo a seguir lluitant fins a la victòria final, que serà la victòria dels nostres amors més estimats: Catalunya i la Llibertat!

El President d'Acció Catalana fou molt aplaudit en acabar el seu discurs. Pregat insistentment pels assistents, el delegat de Canet de Mar, Josep Fors, subdint els reunits i evocà les dificultats de la vida política als pobles i vil·les; l'esforç que representa servir uns ideals i dur a les corporacions locals la força renovadora que d'aquests ideals dimana. Els mots sentits i eloqüents de Josep Fors foren molt aplaudits.

A continuació els representants del Consell Executiu es reuniren amb el Comitè Comarcal del Maresme i es prengueren acords molt interessants per a la marxa del partit i la repulsió s'acabà enmig del més gran entusiasme.

YES QUIN CAS!

Queipo de Llano va disfressar la Macarena amb un faix de general facciós

Front de l'Est, 6. — (De l'enviat especial de Fabra). — Aquest matí ha vingut a les nostres mans un periòdic de Saragossa, el “Heraldo de Aragón”, corresponent al 22 de desembre. En gressos títols i a dues columnes, dona la informació d'un festival celebrat a Sevilla en homenatge a la verge de la Macarena, en el qual Queipo de Llano, en ple estat d'embarcament, posà a la Macarena el faix de general. En la dita informació s'expressa el disgust de Falange Espanyola Tradicionalista per la burlesca que això suposa; i no s'oculta que el dit general no havia d'haver acudit a la festa en aquell estat, i de fer-ho, no s'havia d'haver manifestat.

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

En la jornada més intensa dels esforços enemics al front exterior de Terol, tots els atacs han estat rebutjats amb gran energia

A la Muela de Teruel la iniciativa ha estat nostra i s'han ocupat posicions a l'enemic

La nostra aviació tombà dos aparells rebels i bombardejà intensament Calamocha, Cella, Bergas i Albarracín

Al sector d'Orna de Gállego han estat ocupades tres cotes

Comunicats oficials

EXERCIT DE TERRA

Exèrcit de Lleuant. — Continua la batalla de Terol, que a penes s'interromp i les proporcions de la qual s'exemplen cada dia, sense que cessi l'enemic en la seva empresa d'acumular reforços, cosa que li resulta possible a costa de l'abandonament de plans en els quals tenia posat tot el seu afany i que les nostres operacions en aquesta zona li han desbaratat per complet.

La relació de la jornada d'avui pot sintetitzar-se dient que ha estat la més intensa de totes les que han transcorregut d'ençà que els facciosos iniciaren la seva contraofensiva, i la que més bé ha pogut revelar el vigor de les nostres tropes i que ha tingut més positius resultats per a nosaltres, d'entre totes les del mateix període.

Al matí, prèvia una densíssima preparació d'artilleria, a càrrec de gran nombre de bateries, que ha durat més de dues hores, i de bombardeigs realitzats per molts avions, l'enemic, amb acompanyament de tancs, ha atacat reiteradament pel sud de Conced en direcció a Terol. La nostra infanteria, que ha suportat d'una manera admirable el terrible foc de l'artilleria i l'aviació, ha rebutjat tots els atacs, sense cedir un sol pam de terreny. Cap a mitja tarda, l'enemic, que havia estat castigadíssim, s'ha replegat a les seves posicions, després de deixar abandonats dos tancs a la zona de combat.

L'acció eficaç de la nostra artilleria ha frustrat dos atacs més als contraforts de Sierra Palomera cap al Petró, on la infanteria facciosa s'ha replegat desordenadament cap a Cerro Gordo i Celadós.

Al sector de La Muela, de Terol, la iniciativa ha estat nostra. Les tropes de la República han actuat allí ofensivament i llur energica acció els ha permès ocupar posicions que mantenen a cobert del foc la carretera de Villastar a la capital. Com que els rebels han intentat resistir en algunes cases isolades, aquestes han estat preses per assalt. Hem fet 25 presoners i ens hem apoderat de vuit fusells-metalladors, de marca italiana.

A l'interior de Terol ha quedat ocupada l'Ànima del Seminari que segula a poder dels facciosos, els quals només tenen allí com a refugi els soterranis.

També ha estat de gran activitat la jornada per a l'aviació de tots dos bàndols. La nostra ha presentat com-

bat dues vegades a l'adversari. Aquest ha defugit la primera topada i ha fugit cap a Saragossa. En el segon contacte no ha pogut evitar la batalla i hi ha perdut un aparell de càrrega i un altre de bombardeig. Els nostres aparells han resultat indemnes.

Testimonis de presoners i d'evadits coincideixen a manifestar que les tropes rebels sofrien aquests dies enorme desgast.

Exèrcit de l'Est. — Ha estat millorada a l'avantguarda la nostra línia al nord d'Orna de Gállego, amb l'ocupació de les cotes 875, 820 i 814. Durant aquesta operació ens hem apoderat d'algunes caixes de cartutxos i de vint tones de blat.

Altres Exèrcits. — Res d'interessant.

EXERCIT DE L'AIRE

Segons nous informes, els avions enemics abans en els combats aeris sostinguts ahir, dia 6, foren quatre en lloc de dos, com es consignava en el comunicat oficial.

Avui, minuts després de les vuit del matí, ha estat bombardejada l'estació ferroviària de Calamocha, nus important en els moviments de tropes i de material que efectua l'enemic.

A les nou s'ha efectuat un bombardeig molt fort sobre els pobles de Cella, Bezas i Albarracín.

A les 10.15, cooperant a les operacions de l'Exèrcit de Lleuant, diverses esquadres han bombardejat les posicions de San Blas. A la mateixa hora, altres esquadres han realitzat idèntica operació al nord de La Muela, de Terol. Els aparells de càrrega que protegien dos aquests serveis han ametrallat els parapets al sud de San Blas, les bateries antiaèries emplaçades en aquell lloc i diversos combois de camions, així com les posicions enemigues de La Muela, de Terol.

A les 16 els nostres caçes s'han llançat a l'atac contra dos grups d'apparells de bombardeig i altres de càrrega, italians i alemanys, que protegien aquells, i han abatut dos avions facciosos.

El darrer servei del dia ha consistit en l'ametrallament d'un comboi de camions a la carretera de Camín-real a Montalbán.

Per la nostra part no hi ha hagut cap baixa.

Belarmino Tomás, que ha pres part en la presa de Terol, parla:

“Comtem amb un veritable Exèrcit que avantatja el de l'adversari”

“Els intents de reconquesta ja costen als rebels més de 20.000 homes”

Coincidint amb les brillantíssimes operacions realitzades per l'Exèrcit republicà al front de Lleuant, que culminaren amb la desfeta del feixisme i la conquesta de Terol, el líder socialista asturià Belarmino Tomás, ex-President del Consell d'Astúries i Lleó, realitzà una visita a aquells sectors acompanyat del comunista Mije, per tal de conèixer una missió que els havia encarregat el Comitè d'Enllaç d'ambdós partits. Els acompanyava també el Comissari General d'Astúries Pauli Rodríguez.

Belarmino Tomás prengué part activa en les darreres operacions per a l'alliberació de la plaça de Terol del domini dels rebels, i jutjant molt interessants i de gran actualitat les seves impressions, un redactor de l'Agència Fabra l'ha interrogat per a donar-les a conèixer al públic.

—Vinc entusiasmat — ha dit — de la meua visita al front de Terol. El nostre exèrcit ha lluitat i seguit lluitant d'una manera magnífica i sense parè. L'ur heroisme en tots els combats que ha intervingut no pot atrepar-se. Atropellen els nostres soldats, les nostres faccions quan es llancen a l'atac; les aturen en sec i les fan desistís de llurs intencions, al s'atreveixen a sortir de llurs trinxeres. S'han

registrat episodis inesborrables. L'alt esperit de què estan posseïdes, llur gran moral, són factors essencialíssims de la victòria aconseguida. Els que a Astúries forem testimonis d'aquella èpica lluita del Mazuco, on els homes oferien l'heroisme i el coratge, aturant els facciosos, amb tot i la manca d'armament, ens hem sentit ara meravellats en constatar la pujança de l'Exèrcit Popular, dotat d'abundant i modern material de guerra. Complem, doncs, amb un veritable Exèrcit, que avantatja l'adversari, perquè el sosté ja de d'un alt ideal. La impressió que he recollit a Terol és optimista. L'enemic, amb tot i els seus desesperats esforços, no serà capaç de reconquistar aquella plaça. He presenciat des de les trinxeres de primera línia com ens batem i amb quin valor lluitem. Les nostres màquines automàtiques escombren materialment els rengles enemigues. Causen els facciosos en gran quantitat i els seus vants intents els costen ja més de vint mil homes. Dintre de poc, les forces de nosaltres estaran quasi delmades i llavors... Repteixo que la meua impressió és magnífica i la meua fe en la victòria, de la qual n'és la conquesta de Terol un dels principals plans, s'ha reformat.

amb aquesta visita als fronts de Lleuant.

Diguérem a Belarmino Tomás que teníem notícies que havia pres part directament i personalment en la lluita de Terol, i ens contestà:

—Efectivament, quan estava allí vaig saber que es preparaven diverses mines per a volar alguns edificis on petits nuclis facciosos havien preparat llurs darreres defenses. Em vaig oferir al comandant militar de la ciutat, el qual acceptà els meus serveis. Durant tres dies que vaig romandre a la capital del Baix Aragó, vaig reconèixer els treballs, donar instruccions, ordenar i ajudar en la preparació i càrrega d'aquestes mines, les quals quedaren acabades aportant els col·lectors de la meua professió. Al Seminari, un edifici de murs molt gruixuts, se'n prepararen dues, amb una càrrega de 1.800 quilos i una altra de 600, que en esclatar enderrocarien les parets i permetrien que els nostres soldats s'apoderessin d'aquell fort reduït, on foren 60 presoners i alliberaren l'element civil que hi havia obligat pels rebels. També quedaren alliberats uns presoners nostres, entre

(Segueix a la pàgina 4)

La visita dels diputats anglesos a l'Espanya Republicana

Ahí al matí, al Gabinet de Premsa de la Presidència, tinguerem el gust de saludar la comissió de diputats laboristes que, invitats pel Govern de la República, han vingut a visitar l'Espanya lleial.

Tots ells molt frances, es posaren a la disposició de les exigències dels periodistes barcelonins i altres informadors estrangers.

Després de les formalitats acostumades, presentacions, canvi de targetes, etc., abordarem pel nostre compte, en nom de LA PUBLICITAT, el diputat laborista George Strauss, el qual, molt amablement, respongué a les nostres preguntes.

Com no podia ésser altre, el tema de les properes eleccions britàniques fou la primera cosa que se'n acudí: —Veuu: les eleccions, diguem-ne properes, no perquè hagin d'ésser pròximes, sinó perquè seran les primeres que han de venir, és un dels problemes candents en la política britànica i adueu en la política internacional. Jo, personalment, no us puc assegurar res: sempre he tingut por de fer pronòstics, fins en partits de futbol. En realitat, les eleccions haurien de fer-se l'any 1940. La situació internacional hi és una part més forta que la política interior. Els conservadors sembla que en tenen ganes. Per la nostra part, en cas de celebrar-se, estem preparats, i no erem arriarcar-ne gaire en dir-vos que confiem en el nostre triomf.

—I dels problemes internacionals, en quin l'opinió britànica està més interessada: en el de l'Extrem Orient o bé en el d'Espanya, o sigui de la Mediterrània?

—Mireu: l'opinió pública anglesa està dividida, com totes les opinions del món. Ara bé: el problema d'Espanya per al poble britànic té una importància especial, que fa que es mantingui en primer pla. La importància del problema espanyol no és de caràcter material com el de l'Extrem Orient, sinó que té un aspecte sentimental. El poble treballador anglès sent com cap altre la tragèdia d'Espanya.

Això s'escapa de l'òrbita material. Nosaltres, en defensar Espanya, no defensem interessos de ningú; defensem la democràcia. El poble anglès, obrers i patrons, té el sentit de la democràcia arrelat al moll de l'os. Això us explicarà que l'altre dia vam celebrar un acte de simplicitat a la democràcia espanyola a l'espaldó Albert Hall. Hi parlaven el Major Atlee i Miss Wilkinson. El local s'omplí de gom a gom. Molta gent hagué de restar als afores. Vós, que ja coneixeu aquells indrets, imagineu-vos que pel Kensington Road i per l'Imperial Institut no es podia donar un pas. Es recaptaren més de tres mil lliures esterlines.

—Una altra pregunta, si no és molest-vos: La preparació de l'opinió pública britànica permetria el Govern de prendre decisions importants en el cas d'un conflicte armat?

—Hòme! Em feu unes preguntes molt interessants. A això no us puc respondre. De totes maneres, el nostre Govern mai no obrirà, en una qüestió tan important, d'espaldes al poble. A casa nostra, els conservadors són demòcrates.

(Segueix a la pàgina 2)

de publicació, la necessitat
de redactar-les en català.

